

180492 - رُقِیَّه غیر شرعی ممکن است باعث زیان شود

سوال

زنی همسرش را رُقِیَّه کرده است (روی او دعا خوانده است) در حالی که نسبت به این کار علم نداشت. پس از آن شوهرش دچار توهم شد و چیزهایی مانند مارمولک را می‌دید و سپس همسرش را طلاق داد. آیا این رُقِیَّه تأثیری در این امر داشته است؟

پاسخ مفصل

الحمد لله.

اگر این رُقِیَّه، یک رُقِیَّه شرعی از قرآن یا تعاویذ شرعی ثابت در سنت بوده، کارش اشکالی نداشته بلکه مشروع و مستحب بوده و آن چه رخ داده ارتباطی با این دعا نداشته است.

پاسخ شماره (3476) را ببینید.

اما اگر این رُقِیَّه غیر شرعی بوده مانند انواع رُقِیَّه‌های بدعت‌آمیز یا شرک‌آمیز، فاسد و مضر و غیر سودمند است، چه برای شخصی که رُقِیَّه می‌کند و یا شخصی که رُقِیَّه می‌شود به ویژه اگر یکی از این دو دچار نوعی شرک یا بدعت باشد.

علمای کمیسیون دائم فتوا می‌گویند:

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - اجازه داده‌اند که با قرآن و انکار و همچنین دعاهایی که شرک‌آمیز یا نامفهوم نباشند رُقِیَّه انجام شود، چنان‌که مسلم در صحیح خود از عوف بن مالک روایت کرده که گفت: ما در جاهلیت رُقِیَّه می‌کردیم، پس گفتیم: ای رسول خدا، این را چگونه می‌بینی؟ فرمود: «رُقِیَّه‌های خود را بر من عرضه کنید، رُقِیَّه اشکالی ندارد اگر در آن شرک نباشد». علما به اجماع، رُقِیَّه را اگر به شکلی که اکنون گفتیم باشد، جایز دانسته‌اند، البته با اعتقاد به این نیز یکی از اسباب است که بدون تقدیر الله تعالی اثر ندارد» (۱/ ۲۴۴).

کسی که رُقِیَّه غیر شرعی نموده باید به درگاه الله تعالی توبه کند و روش رُقِیَّه بر اساس سنت را یاد بگیرد.

و همان طور که رُقِیة شرعی به اذن الله سبب شفا می شود، رُقِیة غیر شرعی نیز ممکن است سببی برای بلا و خستگی شود.
الله تعالی می فرماید:

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ [شوری: ۳۰]

(و هر مصیبتی به شما برسد به سبب دستاورد خود شماست و [الله] از بسیاری درمی گذرد).

اما با این حال آن چه رخ داده را باید به الله سپرد و کسی نمی تواند به قطع بگوید چرا این چیز رخ داده و مشخص نیست که آیا این به سبب آن رُقِیة بوده یا به سببی دیگر یا این که صرفاً یک ابتلا و آزمایش از سوی خداوند است؛ و آن چه برای بنده واجب است توبه به سوی الله از همه گناهان است زیرا گناه بنده اساس همه مصیبت هایی است که او دچارش می شود و لازم است که نیازش را به الله عرضه کند تا هر زیانی را که به او رسیده از وی دور کند و همراه با آن از اسباب علاج و رُقِیة شرعی بهره بگیرد و به انکاری مانند انکار صبح و شام و انکار خواب و لباس و وارد شدن و خارج شدن از خانه را بگوید زیرا بنده در برابر شیطان به دژی مستحکم تر از ذکر و یاد الله پناه نبرده است.

برای شناخت شروط رُقِیة صحیح به پاسخ پرسش شماره (13792) مراجعه کنید.

همچنین برای فایده بیشتر پاسخ های شماره (11290) و (122272) و (149490) را ببینید.

والله اعلم.